

Sygn. akt VI K 66/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Artur Obcowski

Protokolant Alicja Straszak

w obecności Prokuratora Dagmary Świerk

po rozpoznaniu dnia 18 kwietnia 2016 roku sprawy M. S.

syna E. i E.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 24 grudnia 2014 roku w P. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd W. S., co do posiadania uprawnień do sprzedaży polisy (...), przyjmowania składek w imieniu towarzystwa i zamiaru przekazania ich, w celu zawarcia umowy ubezpieczeniowej o nr (...) w ten sposób, że przyjął od niego pieniądze w kwocie 265,23 zł i nie przekazał tych pieniędzy na rzecz Towarzystwa (...), czym doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

II w dniu 6 sierpnia 2015 roku w P. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd W. S., co do posiadania uprawnień do sprzedaży polisy (...), przyjmowania składek w imieniu towarzystwa i zamiaru przekazania ich, w celu kontynuacji umowy ubezpieczeniowej o nr (...) w ten sposób, że przyjął od niego pieniądze w kwocie 265,23 zł i nie przekazał tych pieniędzy na rzecz Towarzystwa (...), czym doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego M. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt I, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego M. S. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt II, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. **na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego W. S. kwoty 265,23 zł (dwieście sześćdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia trzy grosze);**

5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt VI K 66/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 kwietnia 2016 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. S. prowadził działalność gospodarczą P. Centrum (...) z siedzibą w P. przy ulicy (...). Do dnia 13 maja 2014 roku oskarżony był agentem uprawnionym do zawierania umów ubezpieczenia w imieniu (...). W dniu 24 grudnia 2014 roku do oskarżonego zgłosił się pokrzywdzony W. S., celem zawarcia umowy ubezpieczenia OC. Oskarżony sprzedał pokrzywdzonemu polisę (...) o nr (...) i przyjął od W. S. kwotę 265,23 zł, która to kwota miała zostać przez oskarżonego przekazana na rzecz ubezpieczyciela (...), a czego oskarżony nie uczynił. W dniu 6 sierpnia 2015 roku pokrzywdzony ponownie przekazał oskarżonemu kwotę 265,23 zł, celem opłacenia drugiej raty polisy, a oskarżony pieniędzy tych ponownie nie przekazał ubezpieczycielowi.

M. S. zwrócił pokrzywdzonemu kwotę 265,23 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego M. S. (k. 13-14) oraz w oparciu o zeznania świadka W. S. (k. 15), pismo z (...) (k. 18-19), potwierdzenia wpłat (k. 8).

Oskarżony M. S. ma 33 lata, wyższe wykształcenie, jest kawalerem, był wielokrotnie karany sędownie (dowód: karta karna – k. 27-29), prowadzi własną działalność gospodarczą, nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo, a w toku postępowania nie zachodziła wątpliwość co do jego poczytalności.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że faktycznie w dniu 24 grudnia 2014 roku wystawił polisę na rzecz pokrzywdzonego, pokrzywdzony przekazał mu pieniądze na poczet opłacenia polisy, a oskarżony pieniędzy tych nie przekazał na rzecz ubezpieczyciela. Następnie wyjaśnił, że jak pokrzywdzony przyszedł do niego za pół roku, to wystawił dla niego kolejną polisę, bo tej starej już nie było i ta polisa została opłacona. W zakresie tych twierdzeń wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie albowiem stoją one w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego oraz pismem ubezpieczyciela (...), z którego wynika, że oskarżony wygenerował jedynie jeden dokument polisy o nr (...), która to polisa nie została opłacona. Przed Sądem oskarżony nie wyjaśniał albowiem będąc prawidłowo zawiadomionym o jej terminie, nie stawił się na rozprawę bez usprawiedliwienia.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom pokrzywdzonego W. S.. Świadek konsekwentnie, spójnie i logicznie, w zakresie jego wiedzy przedstawił ustalony w sprawie stan faktyczny. Nadto treść zeznań świadka koresponduje w całości z pismem ubezpieczyciela (...) z dnia 30 listopada 2015 roku oraz z dowodami wpłaty z dnia 24 grudnia 2014 roku i 6 sierpnia

2015 roku, z których to dokumentów wynika jasno, że przekazane przez pokrzywdzonego oskarżonemu pieniądze dotyczyły polisy nr (...).

Za wiarygodne Sąd uznał również przeprowadzone w toku postępowania dowody ze wskazanych wyżej dokumentów, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała, a jednocześnie ich wygląd zewnętrzny również autentyczności tej nie podważał. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione podmioty w zakresie ich kompetencji, a informacje płynące z ich treści znalazły potwierdzenie w osobowych źródłach dowodowych.

Sąd zważył co następuje:

Poczynione ustalenia faktyczne oraz granice aktu oskarżenia uzasadniają przypisanie oskarżonemu sprawstwa przestępstwa z art. 286 § 1 kk.

Przestępstwa z art. 286 § 1 kk dopuszcza się ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Wprowadzenie w błąd polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy, natomiast „wyzyskanie błędu” to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony. Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany.

Niekorzystne rozporządzenie mieniem, jako skutek oszustwa, ogólnie rzecz ujmując, oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej pokrzywdzonego.

Reasumując, Sąd uznał, iż oskarżony wypełnił wszystkie znamiona występku z art. 286 § 1 kk. M. S. wiedział, że w dniu 24 grudnia 2014 roku, nie był już uprawniony do zawierania umów ubezpieczenia w imieniu ubezpieczyciela (...), a jednak wystawił na rzecz pokrzywdzonego taką polisę i dwukrotnie w dniu 24 grudnia 2014 roku i w dniu 6 sierpnia 2015 roku pobrał od pokrzywdzonego pieniądze w kwocie po 265,23 zł, których nie przekazał na rzecz ubezpieczyciela.

W punkcie pierwszym wyroku Sąd, uznając oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu w punkcie pierwszym czynu, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie drugim wyroku, uznając oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu w punkcie drugim czynu, wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie trzecim wyroku, Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk Sąd dostosował orzeczone kary pozbawienia wolności do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynów, które były przeciętne, uwzględniając jednocześnie cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kary te powinny spełnić w stosunku do oskarżonego. Sąd, wymierzając oskarżonemu przedmiotowe kary pozbawienia wolności wziął pod uwagę okoliczności łagodzące, jak przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów i częściowe naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem.

W ocenie Sądu względy indywidualnoprorewencyjne nakazują jednak odstąpić od zawartej w art. 58 § 1 kk tzw. dyrektywy pierwszeństwa kar wolnościowych i wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony był już wielokrotnie karany, a mimo tego nadal okazuje brak poszanowania dla reguł prawnych, popełniając kolejne przestępstwa, w tym przestępstwa podobne do tych, za które był już wcześniej karany. W związku z powyższym stwierdzić należy, iż dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazuje, że nie wywiera na jego zachowanie pożądanego wpływu groźba wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności. W tym stanie rzeczy jedyną adekwatną dla oskarżonego karą jest bezwzględna kara pozbawienia wolności. Kara ta powinna

uświadomić oskarżonemu, że każde następne przestępstwo jakiego się dopuści doprowadzi go do pozbawienia wolności.

W punkcie czwartym wyroku orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 265,23 zł.

O kosztach orzeczono w punkcie piątym wyroku i na zasadzie art. 624 § 1 kpk obciążono nimi Skarb Państwa.